

ถาดทองคำ

ความซื่อสัตย์ : เสรีชาวณิชชาดก
ภาพ : โรจนาพร เมตตาวิจิตร
เรียบเรียง : พงษ์ มีคุณ

สืบสวนปัญหาจากชาติ

พระโฆสปิฎก เป็นคัมภีร์ของพระพุทธรูปศาสนาที่รวบรวมหลักคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แบ่งเป็น ๓ หมวดคือ พระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก และพระอภิธรรมปิฎก

พระวินัยปิฎก ป่ามวณพระพุทธรูปพจน์หมวดพระวินัย คือ พุทธบัญญัติซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ ของการปฏิบัติและการดำเนินชีวิตของพระภิกษุสงฆ์และภิกษุณีสงฆ์

พระสุตตันตปิฎก ป่ามวณพระพุทธรูปพจน์หมวดพระสุตตันต์ ประกอบด้วย ๕ นิกาย คือพระธรรมเทศนา คำบรรยายธรรมต่างๆ ตลอดจนบทประพันธ์เรื่องเล่าและเรื่องราวที่สืบเนื่องกันสืบเนื่องกันพระพุทธรูปศาสนา

พระอภิธรรมปิฎก ป่ามวณพระพุทธรูปพจน์หมวดพระอภิธรรม ประกอบด้วย ๘ คัมภีร์ คือหลักธรรมและคำอธิบาย

ในหมวดพระสุตตันตปิฎกนิกายที่ ๕ คือ พุทธนิกาย ประกอบด้วยคัมภีร์ที่เป็นบทสวดต่างๆ เรื่องเล่าการกระทำกรรมดี การทำความดีธรรม ภาวนา สาธนาว่านพจน์และบทประพันธ์ของพระพุทธรูปเจ้าและพุทธสาวก ในจำนวนนี้มี ๒ แห่งที่กล่าวถึงนิทานชาดกซึ่งกล่าวถึงกรรมและผลของกรรมที่พระพุทธรูปเจ้าคิดเมื่อครั้งเป็นพระโพธิสัตว์ในชาติก่อน

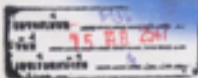
นิทานชาดก เป็นเรื่องเล่าที่กล่าวถึงกรรมดี ของพระพุทธรูปเจ้าที่พระองค์ทรงแสดงแก่พุทธชนทั่วไปในครั้งพุทธศาสนาองค์แรกของศาสนาว่าไว้คู่ขนานการปฏิบัติที่ดี

นอกจากนิทานชาดกจะเป็นเรื่องเล่าที่สนุกสนานแล้ว ยังแบ่งพระธรรมที่มีคุณค่าไว้เล่าสู่กันฟังได้แก่คัมภีร์อภิธรรมปิฎกและคัมภีร์วินัยปิฎก ซึ่งเป็นการเล่าของพระพุทธรูปศาสนาไว้ด้วยเป็นนัยยะ

จังหวัดตาก

ตลาดทองคำ

ความซื่อสัตย์ : เสรีชาวณิชชาดก

๙๑ - ๕

ความซื่อสัตย์นำมาซึ่งความสุขและความเจริญ

คืนหนึ่งในอดีตกาล มีพ่อค้าสองคนอาศัยอยู่ในเมืองเสวี่รัฐ
พ่อค้าคนหนึ่งเป็นชายหนุ่มรูปงาม ใจดีและมีคุณสมบัติ พ่อค้าอีกคนหนึ่งชื่อ "เสวี่ระ"
เป็นคนละโคมและเห็นแก่ได้

วันหนึ่งพ่อค้าเสวี่ระนำขบวนเกวียนบรรทุกสินค้ามาขายเจ้าไข่มุกในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง
ขณะที่เดินเข้าไปในหมู่บ้านเขาป่าวร้องเสียงดังว่า

"เฮ้อ! เว่เจ๋มา ๆ พ่อแม่พี่น้องทั้งหลาย เชิญมาเลือกซื้อเลือกหาของไว้ดี ๆ เครื่องประดับ
สวย ๆ หรือใครมีของเก่าที่เอามาแลกของใหม่ได้จ้า เฮ้อ! เว่เจ๋มา ๆ"

ในบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของหญิงชราชกานกับหลานสาว เด็กหญิงได้เดิน
เสียงร่ำร้องบอกของพ่อค้าจึงรีบไปบอกตาว่า "ตาจ๋า หมูของเราก็ได้กำไรแล้วจ้ะ จังเลย" นาย
พูดว่า "เราชกานจนมาก ตาขโมยเงินซื้อให้หมูหรือลูก" หลานสาวบอกตาว่า "ตาจ๋า เรามี
ถาดแก้ว ๆ อยู่ในหนึ่ง หมูของเราก็ไม่แปลกกว่าใครจะจ๊ะ" ตาจึงเอาถาดใบนั้นไปซ่อนแลกกำไรจาก
พ่อค้าเสียวะ พ่อค้ารับถาดมาดูสักครู่ก็ถึงกับคาใจเพราะรู้ว่ามันเป็นถาดทองคำ
ที่มีค่ามหาศาล

พ่อค้าเจ้าเสน่ห์
พยายามให้ภรรยาของเขาได้ดูทองคำโดยไม่ยอม
ยกสินค้าให้เป็นสิ่งแลกเปลี่ยนจึงคิดแผนการฉ้อฉลขึ้น
แล้วพูดว่า “นี่ฮยาอ! พวกคนทำๆ ไว้สำหรับเรามีไม่มี
ใครจะขายแลกพรอคนนะ”
พ่อค้าเสรีวะ พูดจบก็แสร้งโยนทองคำลงบนพื้น
จากนั้นก็เดินจากไปอย่างไม่สนใจใจใด

สามวันต่อมา พ่อค้าหนุ่มเดินทางมาค้าขายที่หมู่บ้านแห่งนี้
 ชายหนุ่มตะโกนร้องเสียงดังว่า "เฮ้! เว่เข้ามาๆ
 เจอพ่อแม่ที่น้องผมเลือกซื้อของ
 ใช้ราคาถูก เครื่องประดับสวยๆ
 หรือใครมีของเก่าก็เอามาแลก
 ของใหม่ได้จ้ะ"

พ่อค้าหนุ่มแฉขายสินค้าเรือมา
 จนมาถึงบ้านของชายและหลานสาว
 เด็กหญิงขอให้ชายเอาดาบเค็มไปแลก
 กำไลจากพ่อค้าหนุ่ม ชายพูดว่า "มีจ้ะยังไม่เข็ดอีก
 หรือที่พ่อค้าคนก่อนโดนเอาคไว้กำของเราทั้ง แฉ่ยังอีกจะเอาไปแลกอีก"
 หลานสาวบอกชายว่า "ชายจ๋า พ่อค้าคนนี้มีลูกจิวโพเวระนำทั้ง ท้วทางสุกพ
 ่อ่นโชน เขาอาจจะรีบแลกก็ได้นะจ๊ะ"

ชายทนรบเร้าไม่ไหวจึงนำธาคไปให้
พ่อค้าหนุ่มตีราคา พ่อค้าหนุ่มออกธาคขึ้นมาดู

สักครู่กับบอกชายว่า
“เจ้าพ่อเจ้าแม่ธาคใบนี้ไม่ได้หรอก ธาคูวิโหนว่า
ธาคใบนี้ทำด้วยทองสำริดผสมพหุศาสตร์ สันค้ำพั้งขบวนเกวียน
ของเจ้าพ่อเจ้าแม่มีค่าไม่เท่ากับธาคใบนี้เลย”

ชายจึงเล่าเรื่องพ่อค้าเสวี่ะให้ฟังและบอกชายหนุ่มว่า
“ชายจะออกธาคใบนี้ให้มันก่่วน ส่วนพ่อคนจะให้สิ่งใดแก่ชาย
ก็ตามแต่ที่มันเอ็ด”

พ่อค้าหนุ่มผู้ซื้อธาคจึงมอบธาคที่บรรทุกเกวียนมา
ทั้งหมดพร้อมเงินที่ชายสันค้ำได้ให้ชาย ชายและหลานสาว
ดีใจมากกล่าวขอบคุณพ่อค้า

จากนั้นพ่อค้าหนุ่มก็ลากธาคกลับบ้านไป

ไม่นานนัก พ่อค้าเสวี่จะก็กลับไปที่บ้านของหญิงชราอีกครั้งหนึ่ง
ตามที่วางแผนไว้ เขาเสริมบอกหญิงชราว่า “นี่ชาย ฉันทกลับไบนึกคุณแล้ว
ฉันสงสารหนูน้อยเหลือเกิน ก็เลยจะช่วยรับภาคเก่า ๆ ไบนั้นไว้และจะ
ให้ค่าไถ่สวย ๆ แก่แม่หนูอื่นหนึ่งก็แล้วกัน”

ชายจึงเล่าเรื่อง
พ่อค้าหนุ่มผู้ซื้อสัคยให้
ฟังและต่อว่าพ่อค้าเสวี่ว่า
“เจ้าพ่อค้าละโมภ หลอกหลวง
โกหกว่าเป็นภาคไม่มีค่า ฉันทออก
ภาคทองคำให้พ่อค้าหนุ่มคนนั้นไบนแล้ว
ไปให้พ้นเสียมันนะ!” พ่อค้าเสวี่จะทั้งรู้สึก
เสียใจและโกรธแค้นจึงรีบวิ่งตามพ่อค้าหนุ่ม
ไปที่ท่าม้าพันทิ

พ่อค้าเสวี่จะวิ่งมาจนถึงท่านี้เองเห็น
พ่อค้าหนุ่มถือฉาบทองคำขึ้นอยู่บนเรือ
ที่นั่นออกจากฝั่ง “ไฮ้เฮ้อ! มีฉาบเงิน
ให้กำไรมากอันทันเดียวไม่ต้องแวะรกรงที่คง
ได้อาตมาทองคำคำใบนั้นแล้ว” พ่อค้าเสวี่จะได้แน่
คืนมองคู่ด้วยความเลื่อมใสและเลื่อมใส ☺

ยอผู้ขายโรตีสายลมตกจากต้นไม้กลายเป็นคำโตให้หลาน
ใคร่ไม่รู้ความจริงเสมอว่า ตาแก่ๆในนี้คือตาของคำโตแท้ๆ
พ่อคำโตสิริระสิริระฟ้าขุนนางหลอกหลวงของชายชรา
เพราะละโมภของชาติตาของคำโตมาครอบครองเป็นของคน
ของชายชราจะตกเป็นเหยื่อความหมั่นวิงวอนให้
และท้ายที่สุด ตาของคำโตแท้ๆนี้เป็นของปู่ใคร?

จัดพิมพ์
โดยมูลนิธิ
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
กรุงเทพฯ ๒๕๖๒

๐๖๖๕๕๕๕๕

[ISBN 978-9552-06-9-4

9 789552 0694

9781 9552 0694